

ηρέμα

ηρέμα, επίρρ. [<αρχ. ήρέμα], εύχρ. στη φρ. *πρόσω ηρέμα*. **1.**(από τη ναυτική ορολογία) πρόσταγμα για αργή πλεύση προς τα εμπρός. **2.** προτροπή σε κάποιον να πάψει να φέρεται εριστικά, να πάψει να επιδιώκει καβγά: «πρόσω ηρέμα φίλε μου, γιατί με καβγάδες δε γίνεται τίποτα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας